

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕

บังคับในท้องที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

พ.ศ. ๒๕๔๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

เป็นปีที่ ๖๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๔๕”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ใช้พระราชบัญญัติกันและกัน พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ดำเนินการขุดคลองส่งน้ำสายใหญ่ คลองขอยสร้างประตูละบายน้ำ และท่อส่งน้ำในเขตโครงการอ่างเก็บน้ำละเลิงห้วย ในท้องที่อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น เสร็จแล้ว แต่ยังขาดคันและคูน้ำสำหรับส่งน้ำจากทางน้ำชลประทานไปใช้ในการเพาะปลูก สมควรให้ใช้พระราชบัญญัติคันและคูน้ำ พ.ศ. ๒๕๐๕ บังคับในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้มีการจัดทำคันและคูน้ำ อันจะเป็นประโยชน์ในการเกษตรและทำให้การใช้น้ำเป็นไปโดยประหยัด จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้